
[2005-32-RE](#)

CAUSA 2005-32-RE

Número de registre 545-2005. Recurs d'empara

AUTE DEL 18 D'OCTUBRE DEL 2005

BOPA núm. 89, del 26 d'octubre del 2005

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional el 9 de setembre del 2005 per la representació processal dels Srs. Josep Vidal Escoll i Josep Guillán González, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra els autes del 26 de maig del 2005 i del 18 de juliol del mateix any, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per haver-se produït una presumpta vulneració del dret a un procés degut, reconegut a l'article 10 de la Constitució i atès que demana al Tribunal Constitucional que vulgui tenir per formulat aquest recurs d'empara, que atorgui l'empara sol·licitada declarant la vulneració del dret a un procés degut dels recurrents i que declari la nul·litat de l'aute del 26 de maig del 2005 esmentat;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Miguel Ángel Aparicio Pérez;

Antecedents

Primer

El 28 de maig del 2003, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència que anul·lava els permisos de construcció obtinguts en el seu dia per Eland, SA per a la construcció dels edificis els Vilars I i II, i que ordenava l'enderrocament de la part de l'edifici que sobrepassés 12,50 metres d'alçada ja que el carrer on es troben situats aquests immobles no té en tota la seva extensió l'amplada mínima exigida de 8 metres.

Segon

El 8 de febrer del 2005, el Comú d'Escaldes-Engordany va interposar un incident d'execució per tal que es declarés la impossibilitat legal d'executar aquesta sentència ja que el Consell General, en la seva sessió del 27 de desembre del 2004, havia aprovat la declaració d'utilitat pública d'eixamplament del carrer i la necessitat d'ocupació dels terrenys afectats, la qual cosa permetria que el carrer de la urbanització dels Vilars tingués l'amplada legal exigida.

Tercer

El 26 de maig del 2005, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute que declarava la impossibilitat legal d'execució de la sentència de la mateixa Sala, dictada el 28 de maig del 2003, per considerar que resultava "antieconòmic i jurídicament absurd enderrocar allò que resulta legalitzable, de manera que resulta improcedent la demolició d'un immoble que, tot seguit, es podria refer legalment en les mateixes condicions que presenta actualment."

Quart

La representació processal dels Srs. Josep Vidal Escoll i Josep Guillán González va presentar un incident de nul·litat d'actuacions contra aquest aute, per considerar que s'havia produït una vulneració del dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució, com a conseqüència de la motivació errònia de la resolució esmentada tant pel que fa a l'existència d'una impossibilitat legal d'execució de la sentència del 2003, com pel que fa a la possibilitat de legalitzar l'immoble i també, respecte a la indemnització substitutiva de l'execució de la sentència.

Cinquè

El 18 de juliol del 2005, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute que desestimava aquest incident de nul·litat d'actuacions, ja que va considerar que no es podia observar l'existència de la vulneració denunciada per la representació processal dels recurrents, i que es podia constatar en l'escrit d'interposició de l'incident esmentat una clara intenció dels recurrents de reproduir el debat ja resolt per l'aute recorregut.

Sisè

El 9 de setembre del 2005, la representació processal dels Srs. Josep Vidal Escoll i Josep Guillán González va interposar un recurs d'empara en què al·legava que s'havia vulnerat als recurrents el dret a un procés degut, reconegut a l'article 10 de la Constitució, ja que l'aute del 26 de maig del 2005, dictat per la Sala Administrativa s'havia basat únicament en la sentència del Tribunal Constitucional del 25 d'abril del 2005, sense prendre en consideració els arguments d'aquesta part, la qual cosa implicava una absència de motivació de la resolució recorreguda. I adduïa que el Tribunal Superior de Justícia havia d'haver examinat l'incident d'execució en totes les seves branques, és a dir, les circumstàncies i al·legacions invocades per totes les parts, sense deixar la resolució en mans del Tribunal Constitucional, ja que aquest Tribunal no és competent per jutjar la matèria atribuïda al Tribunal Superior de Justícia.

També considerava que "la sentència no està motivada perquè la motivació d'una altre sentència en una altre afer, del Tribunal Constitucional no pot suposar motivació per tractar d'una matèria sobre la qual el Tribunal Constitucional no es pot pronunciar, en una decisió, a més, resolent sobre una altre causa aliena a la present i que ni tan sols té ni identitat de parts ni identitat d'objecte."

La representació processal dels Srs. Josep Vidal Escoll i Josep Guillán González afegia que s'hauria vulnerat el dret a un procés degut dels recurrents per absència de motivació quant a la indemnització a la qual tindrien dret ja que el Tribunal Superior de Justícia va remetre la determinació de la indemnització al procediment d'expropiació, com ho va declarar la sentència del Tribunal Constitucional esmentada.

Per acabar, aquesta representació demanava al Tribunal Constitucional que vulgui tenir per formulat aquest recurs d'empara, que atorgui l'empara sol·licitada declarant la vulneració del dret a un procés degut dels recurrents i que declari la nul·litat de l'acte del 26 de maig del 2005 esmentat.

Setè

El 10 d'octubre del 2005, el Ministeri Fiscal va presentar el seu informe en què considerava que, de la lectura de les resolucions objecte de recurs, se'n desprenia que la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia havia argumentat de forma raonada i fonamentada en dret totes i cadascuna de les pretensions de les parts.

El Ministeri Fiscal afegia que les "qüestions que exposen els recurrents en empara, desborden l'àmbit excepcional i restringit d'aplicació d'aquest recurs, ja que totes formen part de la legalitat ordinària, substantiva o adjectiva, en les que no està en joc el dret a la jurisdicció en la seva dimensió constitucional" i que el que pretenen és transformar el Tribunal Constitucional en una tercera instància, la qual cosa desnaturalitza el recurs d'empara.

Així doncs, el Ministeri Fiscal sol·licitava la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2005-32-RE per manca de contingut constitucional en les pretensions formulades, de conformitat amb el que disposa l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Fonament jurídic únic

Aquest recurs d'empara sol·licita la declaració de la nul·litat de l'acte del 26 de maig del 2005, dictat per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per tal com vulneraria el dret a un procés degut dels recurrents. Abans de la interposició de l'escrit d'empara es va tramitar l'incident de nul·litat d'actuacions preceptiu, que va ser desestimat per l'acte del 18 de juliol del 2005 de la mateixa Sala Administrativa. I, davant d'aquesta seu constitucional, s'al·lega, en aquests moments, que el primer dels actes citats (no es fa referència al segon) manca de motivació perquè grosso modo, la seva ratio decidendi es trobava en la sentència del 25 d'abril del 2005 del Tribunal Constitucional que no podia ni havia de ser invocada en aquest cas, ja que es tracta d'un Tribunal –el Constitucional– que no té competència per jutjar la matèria que el Tribunal Superior de Justícia té atribuïda (pàg. 3 de l'escrit de la demanda) i perquè aquest mateix Tribunal "va prejutjar una qüestió que no li era demanada i per la qual no era competent, doncs decidí una qüestió (la indemnització substitutòria) que és competència dels Tribunals ordinaris i que no havia estat encara discutida en el marc del procediment d'incident d'execució" (pàg. 5 de l'escrit esmentat).

Cal, doncs, desfer, en un primer terme, una certa confusió o ofuscació dels recurrents: l'article 95 de la Constitució disposa, amb la superioritat de la seva força normativa, que les sentències del Tribunal Constitucional vinculen els poders públics i els particulars i, l'apartat segon de l'article 2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, després d'afegir en l'apartat anterior que tenen naturalesa de cosa jutjada, adverteix que la seva doctrina vincula els diferents òrgans de la jurisdicció ordinària. Això implica que les seves resolucions no només poden i han de ser invocades per la jurisdicció ordinària, sinó que aquesta hi està vinculada normativament. I això és el que clarament fa l'aute objecte de recurs de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia: d'una banda, interpreta que després de la sentència del Tribunal Constitucional, la sentència condemnatòria en tràmit d'execució ha estat obstaculitzada per un impediment legal sobrevingut i, d'altra banda, que aquest impediment s'ha fet visible o s'ha positivitzat mitjançant la sentència, a la seva vegada, del Tribunal Constitucional que declarava vàlida la totalitat del procediment expropiatori. Per tant, la motivació de l'aute objecte de recurs, existent i evident (fins i tot, encara que fos errònia, que no és el cas, a efectes del dret a un procés degut hauria de ser suficient) ve directament obligada pel nostre ordenament constitucional.

En segon lloc, la remissió que efectua l'aute esmentat al procediment expropiatori és també congruent amb l'oposició a l'incident de no execució per part dels avui recurrents. Com que l'objecte d'aquest incident ha estat fixat pel demandant incidental, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia es remet a les altres qüestions que han de ventilar-se en un procediment distint. I sobre altres qüestions impugnatòries laterals produïdes en el mateix procediment i que han estat degudament contestades per la resolució, no hem d'afegir res, tan sols recordar que aquest Tribunal no posseeix una naturalesa cassacional.

Per tot això, i com que la decisió del Tribunal Superior de Justícia està motivada en dret, no existeix cap incongruència en aquesta decisió i manca de qualsevol aparença d'arbitrarietat, hem de concloure que aquesta demanda d'empara manca de contingut constitucional i, per tant, no ha de ser admesa a tràmit.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2005-32-RE, interposat per la representació processal dels Srs. Josep Vidal Escoll i Josep Guillán González, contra els autes del 26 de maig del 2005 i del 14 de juliol del mateix any, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

No hi ha condemna expressa en costes per no existir parts contràries.

Tercer

Notificar aquest aute a la representació processal dels recurrents, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Quart

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, pel Tribunal Constitucional, el 18 d'octubre del 2005.

Philippe Ardant

Miguel Ángel Aparicio Pérez

President

Vicepresident

Didier Maus

Miguel Herrero de Miñón

Magistrat

Magistrat